

Warszawa, dnia 7 kwietnia 2004 r.

GI-DEC-DS-86/04

D E C Y Z J A

w sprawie udostępnienia danych osobowych w postępowaniu administracyjnym.

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2, art. 18 ust. 1, w zw. z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego na wniosek Skarżącego, w sprawie przetwarzania jego danych osobowych przez Prezydenta Miasta.

odmawiam uwzględnienia wniosku.

U z a s a d n i e n i e:

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga w sprawie przetwarzania danych osobowych Skarżącego przez Prezydenta Miasta. W przedmiotowej skardze wskazano, iż w toczącej się przed Prezydentem Miasta sprawie dotyczącej zwrotu nieruchomości, ujawniono dane osobowe Skarżącego - osobom, które nie były stronami tegoż postępowania. Zdaniem Skarżącego ujawnienie jego danych ww. osobom (m.in. „parafii”, „geodecie”), skutkowało naruszeniem przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą.

W toku postępowania administracyjnego toczącego się przed Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych odebrano wyjaśnienia od Zastępcy Prezydenta Miasta, w których ww. wskazał, iż dane osobowe Skarżącego przetwarzane są przez Prezydenta Miasta w związku z jego wnioskiem o zwrot wywłaszczonej nieruchomości. Ww. nieruchomość będąca przedmiotem postępowania o zwrot została częściowo zajęta przez Parafię Rzymsko – Katolicką. Dlatego też, w przedmiotowej sprawie niezbędne było wznowienie granic działki nieruchomości. Czynności wznowienia granic przedmiotowej działki zostały zlecone

posiadającemu uprawnienia zawodowe geodecie. Zastępca Prezydenta Miasta poinformował również Generalnego Inspektora, iż obowiązek zawiadomienia Parafii Rzymsko – Katolickiej, jako władającej częścią przedmiotowej nieruchomości, wynika z przepisów art. 14 oraz art. 39 ust. 3 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (tekst jednolity: Dz. U. 2000 r. Nr 100 poz. 1086 z późn. zm.). Zastępca Prezydenta Miasta wskazał również, iż „wszystkie podmioty, które zostały ujawnione w rozdzielniku WUG.II.RMSP.7221012/02/03 są stronami w sprawie”.

Skarżący zakwestionował ustalenia dokonane w toku postępowania administracyjnego przez Generalnego Iniektora podtrzymując przy tym zarzut, iż Prezydent Miasta udostępnił jego dane, osobom trzecim, przez co zdaniem Skarżącego, naruszył przepisy ustawy o ochronie danych osobowych.

W tym stanie faktycznym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje:

W myśl art. 23 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy spełniona zostanie jedna z wymienionych w tym przepisie przesłanek. Przesłanki te odnoszą się do wszelkich form przetwarzania danych wymienionych w art. 7 pkt 2 ustawy, w tym w szczególności do ich przechowywania oraz udostępniania. Są także względem siebie równoprawne, co oznacza, że dla legalności procesu przetwarzania danych wystarczające jest spełnienie jednej z przesłanek. Zgodnie z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy, przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne, jeżeli zezwalają na to przepisy prawa.

Zgodnie z art. 11 ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne, prace geodezyjne i kartograficzne wykonują podmioty prowadzące działalność gospodarczą, a także inne jednostki organizacyjne utworzone zgodnie z przepisami prawa, jeżeli przedmiot ich działania obejmuje prowadzenie tych prac. Natomiast, stosownie do art. 14 ww. ustawy, właściciel lub inna osoba władająca nieruchomością są obowiązani umożliwić podmiotom i jednostkom organizacyjnym, o których mowa w art. 11, wykonanie prac geodezyjnych i kartograficznych określonych w art. 13 ust. 1. Podkreślenia również wymaga, iż zgodnie z art. 39 ust. 1 ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne, przesunięte, uszkodzone lub zniszczone znaki graniczne, ustalone uprzednio, mogą być wznowione bez przeprowadzenia postępowania rozgraniczeniowego, jeżeli istnieją dokumenty pozwalające na określenie ich pierwotnego położenia. Jeżeli jednak wyniknie spór co do położenia znaków, strony mogą wystąpić do sądu o rozstrzygnięcie sprawy. W myśl art. 39 ust. 2 ww. ustawy, wznowienia znaków granicznych dokonują, na zlecenie zainteresowanych,

podmioty prowadzące działalność gospodarczą i inne jednostki, o których mowa w art. 11. Natomiast, o czynnościach wznowienia znaków granicznych zawiadamia się zainteresowane strony. Do zawiadomień stosuje się przepisy art. 32 ust. 1-4 (art. 39 ust. 3 ww. ustawy).

Należy również podkreślić, iż zgodnie z art. 61 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071), zwanej dalej K.p.a., postępowanie administracyjne wszczyna się na żądanie strony lub z urzędu. Na podstawie art. 61 § 4 K.p.a. o wszczęciu postępowania z urzędu lub na żądanie jednej ze stron należy zawiadomić wszystkie osoby będące stronami w sprawie. Natomiast art. 9 K.p.a. przewiduje, iż organy administracji publicznej są obowiązane do należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego. W myśl art. 10 § 1 K.p.a. organy administracji publicznej obowiązane są zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Przepis art. 73 K.p.a. stanowi ponadto, iż organ administracji państwowej obowiązany jest w każdym stadium postępowania umożliwić stronie przeglądanie akt sprawy oraz sporządzanie z nich notatek i odpisów. Przepis ten ustanawia zasadę czynnego udziału stron w postępowaniu administracyjnym, a więc jawności wobec stron toczącego się postępowania administracyjnego. Wiąże się to z umożliwieniem stronom zapoznania się ze wszelkimi dokumentami związanymi ze sprawą, w której występują w charakterze strony. W literaturze przedmiotu powszechnie przyjęto pogląd, iż jest to jedna z podstawowych zasad postępowania administracyjnego (B. Adamiak J. Borkowski, „Kodeks postępowania administracyjnego Komentarz”, CH. Beck 2000 r., s. 68 – 69, 329). Powyższe stanowisko zostało również wyraźnie podkreślone w orzecznictwie. W wyroku z dnia 13 lutego 1986 r., Naczelny Sąd Administracyjny wskazał bowiem, iż „stosownie (...) do art. 10 § 1, art. 79 i 81 K.p.a., organ prowadzący postępowanie jest obowiązany zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, w tym zawiadomić strony o miejscu i terminie przeprowadzenia dowodu z biegłych, umożliwić im udział w przeprowadzeniu im tego dowodu, zadawanie pytań biegłemu i składanie wyjaśnień (...) Zachowanie tych wymagań nie jest pozostawione uznaniu organu, lecz stanowi jego bezwzględny obowiązek, niezależnie od treści i wagi przeprowadzonego dowodu” (II S.A. 2015/85 ONSA 1986, Nr 1 poz. 13).

Konsekwencją przyjęcia zasady jawności wobec stron toczącego się postępowania administracyjnego jest obowiązek organu administracji publicznej do poinformowania stron, zarówno o wszczęciu postępowania administracyjnego, jak i innych okolicznościach faktycznych i prawnych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Obowiązkiem organu,

wynikającym z przepisów k.p.a., jest też zapewnienie czynnego udziału stron w każdym stadium postępowania, umożliwienie im wypowiedzenia się co do zebranych dowodów, materiałów oraz zgłoszonych żądań, przeglądania akt sprawy, sporządzania z nich notatek i odpisów. Obowiązek ten istnieje niezależnie od faktu, iż w wyniku informowania stron o przebiegu sprawy przekazywane są dane osobowe jej uczestników. Podkreślić przy tym należy, iż Generalny Inspektor, stosownie do przyznanych mu w ustawie kompetencji, nie jest organem uprawnionym do dokonywania oceny, czy Prezydent Miasta, w toczącym się przed nim postępowaniu, właściwie nadał status stron, uczestnikom tegoż postępowania. Powyższe zagadnienie - tj. właściwe oznaczenie strony - podlega bowiem ocenie organu wyższego stopnia, w toku toczącego się przed nim postępowania instancyjnego, wszczętego na skutek odwołania od aktu administracyjnego wydanego przez Prezydenta Miasta. W konsekwencji, Generalny Inspektor nie może rozstrzygać kwestii należących do kompetencji innych organów, przyznanych im na podstawie odrębnych przepisów prawa. Takie stanowisko zajął również Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 2 marca 2001 r. (sygn. akt II S.A. 401/00) stwierdzając m.in.: „(...) Generalny Inspektor (...) nie jest organem kontrolującym ani nadzorującym prawidłowość stosowania prawa materialnego i procesowego w sprawach należących do właściwości innych organów, służb czy sądów, których orzeczenia podlegają ocenom w toku instancji czy w inny sposób określony odpowiednimi procedurami”.

Mając na uwadze okoliczności faktyczne i prawne niniejszej sprawy należy uznać, iż Prezydent Miasta uprawniony był do wszczęcia postępowania w przedmiocie wznowienia granic nieruchomości, jak również do zlecenia tej czynności posiadającemu zawodowe uprawnienia geodecie. Prezydent Miasta zobowiązany był ponadto do zawiadomienia zainteresowanej strony o przeprowadzeniu wskazanej powyżej czynności wznowienia znaków granicznych, w tym Parafii Rzymsko – Katolickiej, która częściowo zajmowała sporną nieruchomość. Dlatego też, nie można zgodzić się z twierdzeniem Skarżącego, iż pisma przesyłane przez Prezydenta Miasta w toku postępowania administracyjnego toczącego się przed ww. organem, kierowane były do osób nieupoważnionych, przez co zdaniem Skarżącego – Prezydent Miasta naruszył przepisy ustawy o ochronie danych osobowych.

Reasumując, materiał dowodowy zgromadzony przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, daje podstawy do stwierdzenia, iż działanie Prezydenta Miasta, polegające na udostępnieniu w toku toczącego się przed nim postępowania danych osobowych Skarżącego Parafii Rzymsko – Katolickiej oraz posiadającemu zawodowe uprawnienia geodecie, znajduje umocowanie w przepisach ustawy Kodeks postępowania administracyjnego oraz ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne. Tym samym, nie można uznać, iż działanie Prezydenta Miasta naruszyło przepisy ustawy o ochronie danych osobowych.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).